

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Artur Khasiev,
reprezentat de avocata Ludmila Bîrcă,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Khasiev Artur către Inspectoratul General pentru Migrație,
cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului
administrativ,

împotriva deciziei din 14 mai 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-781/25
NR. PIGD 2-23078192-01-11112025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. C. Guzun
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru, jud. Gh. Mîra, A. Cașcaval, V. Sîrbu,

06 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Artur Khasiev, reprezentat de avocata Ludmila Bîrcă,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Oxana Parfeni, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 31 mai 2023, Artur Khasiev a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, prin decizia nr. 1064/23/DAI din 06 martie 2023 a Direcției Azil și Apatriodie a Inspectoratului General Pentru Migrație, i-a fost respinsă cererea de azil.

3. Reclamantul a indicat că, s-a născut, la *****, în *****, Federația Rusă, este de naționalitate rus și de religie creștin-ortodox.

4. La 08 aprilie 2022, a manifestat voința de a solicita azil pe teritoriul Republicii Moldova. În acest context, a declarat în cadrul interviului că motivul plecării sale din Federația Rusă a fost căsătoria cu o cetățeană a Ucrainei și stabilirea domiciliului în această țară. Nu a avut probleme cu autoritățile de stat atunci când a părăsit teritoriul Federației Ruse în 2017.

5. Pe teritoriul Ucrainei, a depus actele pentru perfectarea permisului de ședere permanent, însă o decizie în acest sens nu a fost emisă de către autoritățile Ucrainei din motivul începerii invaziei ruse asupra Ucrainei. A intrat pe teritoriul Republicii Moldova, la 14 februarie 2022, înainte de invazia rusă asupra Ucrainei pentru a traversa frontiera de stat a Ucrainei și a nu încălca termenul legal de aflare a cetățenilor străini pe teritoriul acesteia, însă după începerea invaziei, nu s-a mai putut întoarce.

6. Cu referire la motivul solicitării azilului în Republica Moldova, reclamantul a declarat că nu vrea să încălce termenul legal de aflare a cetățenilor străini pe teritoriul Republicii Moldova și că dorește să se întoarcă în Ucraina de îndată ce autoritățile Ucrainei îi vor permite.

7. A susținut că, nu poate să se întoarcă în țara sa de origine, deoarece este căsătorit cu cetățeanca Ucrainei și aceasta nu se va simți în siguranță pe acel teritoriu.

8. Reclamantul a indicat că, după începerea războiului, din Ucraina în Moldova au intrat nu numai cetățeni ucraineni, ci și cetățeni ai țărilor terțe. Cei mai mulți dintre ei au venit în primele zile de război, însă aceștia au o problemă la accesul în Uniunea Europeană, deoarece cea din urmă a deschis granițele doar pentru cetățenii Ucrainei.

9. Din motivarea deciziei rezultă că Direcția Azil și apatridie din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație al MAI nu a efectuat o verificare minuțioasă a cererii de oferire a unei protecții pe teritoriul Republicii Moldova.

10. În decizia contestată lipsește atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil”, prevăzută de art. 42 al Legii 270, cât și întemeierea autorităților competente „pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine.”, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al Legii 270.

11. Reclamantul a opinat că, pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție, de faptele relevante referitoare la țara de origine, de declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat, ceea ce nu se atestă la caz.

12. Reclamantul, Artur Khasiev, a solicitat anularea deciziei nr. 1064/23/DAI din 06 martie 2023 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, cu obligarea Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General Pentru Migrație să emită actul administrativ individual favorabil privind acordarea azilului pe teritoriul Republicii Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 11 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Artur Khasiev.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 17 noiembrie 2024, prin intermediul poștei electronice, Artur Khasiev, reprezentat de avocata Ludmila Bîrcă, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 14 ianuarie 2024, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 11 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 14 mai 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel depusă de Artur Khasiev și s-a menținut hotărârea din 11 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

16. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, pe teritoriul Ucrainei, reclamantul/apelantul a depus actele pentru perfectarea permisului de ședere permanent, însă o decizie în acest sens nu a fost emisă de către autoritățile Ucrainei din motivul începerii invaziei ruse asupra Ucrainei.

17. Pe teritoriul Republicii Moldova a intrat la 14 februarie 2022, înainte de invazia rusă asupra Ucrainei pentru a traversa frontiera de stat a Ucrainei și a nu încălca termenul legal de aflare a cetățenilor străini pe teritoriul acestei țări, însă odată cu începerea invaziei ruse asupra Ucrainei, reclamantul nu s-a mai putut întoarce.

18. Instanța de apel a mai stabilit că Artur Khasiev nu face parte dintr-un partid politic, însă a recunoscut că, deși, a fost condamnat în țara de origine, nu a fost supus unor persecuții sau amenințări în acest sens. Prin urmare, Artur Khasiev nu a fost supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului din partea autorităților Federației Ruse, părăsind țara de origine, din alte considerente, nefiind constrâns în acest sens, iar aceste circumstanțe nu constituie un criteriu pentru a fi recunoscut refugiat și, respectiv, pentru acordarea unei forme de protecție.

19. Respectiv, evaluând declarațiile făcute de solicitantul de azil nu s-a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo, astfel nefiind constatată existența unei temeri bine-întemeiate.

20. Persecuția respectivă necesită a fi suficient de gravă prin natura sau prin repetarea regulată a ei pentru a constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului.

21. Or, elementul de temere prevăzut la art.17 alin.(1) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, privind azilul în Republica Moldova, reprezintă o situație de spirit și o condiție subiectivă care urmează a fi bine întemeiată.

22. Așadar, statutul de refugiat nu este bazat doar pe simpla existență a unei stări de spirit a solicitantului de azil, ci și de situația obiectivă pe care acesta se bazează.

23. În consecință, instanța de apel a considerat justă concluzia instanței de fond precum că reclamantul, Artur Khasiev, nu se afla în atenția autorităților și nu reprezenta un pericol pentru statul rusesc.

24. Cu referire la argumentele reclamantului precum că, pe teritoriul Federației Ruse a fost anunțată mobilizare parțială, iar acesta nu dorește să participe la invazia Rusă asupra Ucrainei, instanța de apel a notat că, în țările în care serviciul militar este obligatoriu, fapta de a se sustrage de la îndeplinirea acestei îndatoriri este frecvent pedepsită de lege, în mod frecvent, luînd drept etalon propria legislație națională. Dealtfel, dacă serviciul militar este obligatoriu sau nu, dezertarea este invariabil considerată o infracțiune. Pedepsele pot varia de la o țară la alta și, în mod normal, nu sunt privite drept persecuție. Temerea de urmărire penală pentru dezertare sau fugă de încorporare nu constituie în sine o temere bine întemeiată de persecuție, iar o persoană nu este refugiat dacă singurul motiv de dezertare sau de sustragere de la incorporare este aversiunea sa față de serviciul militar sau teama de luptă.

25. În lumina celor expuse, instanța de apel a conchis că acțiunile individualizate de către reclamant nu se încadrează în prevederile art. 45 și art. 46 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, privind azilul în Republica Moldova, fapt care ar justifica acordarea statutului de refugiat.

26. Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a stabilit că situația din țara de origine al străinului nu prezintă un pericol atât pentru viața, cât pentru și securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

27. Așadar, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, precum că la caz, nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantului, Artur Khasiev, din motiv că ultimul nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art. 47 al Legii nr. 270 din 18 decembrie

2008, iminent, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantului de a fi persecutat sau existența riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara de origine.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

28. La 05 iulie 2025, prin intermediul poștei electronice, Khasiev Artur, reprezentat de avocata Ludmila Bîrcă, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 14 mai 2025 a Curții de Apel Centru și a hotărârii din 11 noiembrie 2024 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

SOLICITAREA RECURENTULUI

29. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, invocând că instanțele inferioare au interpretat eronat legea.

30. Suplimentar, recurentul a menționat că din cauza acestei situații de conflict armat, viața fiecărei persoane se află în pericol. La moment nu dorește să revină în Ucraina din considerentul că nu se simte în siguranță în țara unde au loc ciocniri militare și persistă o situație precară și tensionată. De asemenea, a accentuat că în țara sa de origine, la fel, se simte în pericol pentru viața și integritatea personală din motiv că nu este de acord cu politica promovată în regiune, nu dorește să lupte contra rudelor soției sale și împotriva țării unde a locuit mai mult timp.

31. Recurentul a susținut că, la examinarea solicitării sale, s-au încălcat normele prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 56, art. 57 și art. 64 din Legea privind azilul în Republica Moldova, potrivit căroră autoritatea competentă este obligată să efectueze o analiză amplă și profundă a situației individuale solicitantului (este persecutat), de faptele relevante din țară de origine și din țară unde își avea reședința (război), de documentele prezentate în susținerea cererii (probele referitor la război)

32. La 11 noiembrie 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs depusă de Artur Khasiev, reprezentat de avocata Ludmila Bîrcă, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru

asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

33. Prin referința din 01 decembrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație a solicitat respingerea recursului, ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

35. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

36. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

37. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„ (1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

38. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că recursul depus de Artur Khasiev, reprezentat de avocata Ludmila Bîrcă, la 05 iulie 2025, este depus în termenul prevăzut de lege, deoarece decizia instanței de apel a fost expediată reprezentantului recurentului, avocatei Ludmila Bîrcă, ulterior depunerii cererii de recurs.

39. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

41. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Khasiev Artur, reprezentat de avocata Ludmila Bîrcă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera

netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

45. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

46. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

48. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei* [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO *Levages Prestations Services c. Franței*, 1996, §45).

49. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO *Botten c. Norvegiei*, 1996, §39). La fel, conform

jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

50. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Khasiev Artur, reprezentat de avocata Ludmila Bîrcă, împotriva deciziei din 14 mai 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Oxana Parfeni

Judecători

Diana Stănilă

Ion Munteanu